

mellem Vesten og Rusland, noget, som kunne være med til at hindre, at de nationalistiske kræfter vinder magtkampen i Rusland, og noget, som kunne være med til at hindre, at der opstår et militærdiktatur i Rusland. Det er der meget stor risiko for lige i øjeblikket, hvilket åbenbart overhovedet ikke bekymrer den danske statsminister.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Der er meget, der bekymrer den danske statsminister, men bekymringer kan man ikke bruge til så meget, hvis man ikke ud fra dét – plus en fornuftig eftertanke – prøver at få hold på både de lange linjer, mellemlinjerne og de korte i international politik.

Må jeg derfor sige, at forløbet af CSCE-topmødet i Budapest, som spørgeren var inde på, ikke var helt så negativt, som man får en fornemmelse af, når man lytter til spørgeren og tænker på, hvad der ligger bag spørgerens intentioner.

Det er sådan, at vi nu igangsætter en dialog om den kommende europæiske sikkerhedspolitiske arkitektur ind i næste århundrede. Den politiske komité under CSCE-konferencen har fået overladt opgaven, og jeg ser frem til, at der kommer en drøftelse i gang nu, hvori både Rusland, USA og Europa vil deltage i 52-medlemslandekredsen. Jeg synes, det er en vigtig dialog; det er utrolig afgørende, at vi gør nye fremskridt i denne proces.

Det andet spørgsmål – Nagorno-Karabakh-diskussionen – slog også igennem på CSCE-topmødet i Budapest. Jeg tror i virkeligheden, at vi skal se diskussionen om Nagorno-Karabakh uafhængigt af diskussionen om udvidelse af medlemskabskredsen i NATO. Jeg ser ikke nogen direkte forbindelse.

Må jeg derfor afslutningsvis gøre opmærksom på, at strategien, når vi taler om europæisk sikkerhedspolitik, for mig og for regeringen i hvert fald har fire grundelementer i sig. Jeg ser Europarådet, Den Europæiske Union, NATO og inden for denne ramme CSCE i et meget spændende og afgørende samspil. Hvert af disse fire elementer har deres særlige rolle at spille. Der vil i en periode være overlapninger, og der vil være uklarheder. Det er der ikke noget overraskende i; ting tager tid, især i international politik.

Men jeg kan forsikre hr. Keld Albrechtsen om, at jeg er ekstremt opmærksom på, at der ikke skabes nye skillelinjer i Europa.

Omvendt kan den danske regering som medlem af NATO-alliancen naturligtvis heller ikke leve med eller forholde sig passivt til, at et andet land uden for NATO-alliancen kan nedlægge veto mod en udvidelse af medlemskredsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg savner svar på det spørgsmål, som jeg stillede, om det ikke gør indtryk på statsministeren og på den danske regering, at situationen i Rusland nu er bragt frem til et punkt, hvor der eksisterer en farlig krise, og om det ikke hos den danske regering og hos de vestlige regeringer i det hele taget giver anledning til, at man tænker på, hvad der kan gøres for at stabilisere situationen i Rusland, hvad der kan gøres for i denne kritiske time at hjælpe de demokratiske kræfter, at hjælpe mennesker som Gorbatsjov f.eks. med at undgå, at der etableres et militærdiktatur i Rusland, og også hjælpe os med at undgå, at vi havner i en situation, hvor de kræfter, som f.eks. her i Danmark ønsker en mere aggressiv politik, kan få opfyldt deres ønsker om at skabe et reelt modsætningsforhold mellem Vesten og Rusland.

Jeg synes statsministeren undviger det spørgsmål. Jeg synes ikke, han giver noget bidrag til at bringe os ud af den krise, som er under opsejling i Rusland, og det synes jeg er meget alvorligt og meget betænkeligt. Jeg vil kraftigt opfordre den danske regering til at overveje, hvad der kan gøres i den her situation. Det kan jo blive ganske alvorligt – også for os selv.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tror ikke, det hos noget politisk parti i Danmark er et spørgsmål, om man skal forholde sig aktivt til den internationale udvikling – også i forhold til Rusland. Det er vi alle optaget af.

Jeg tror på den anden side også, det er vigtigt, at vi fastholder den, som jeg sagde det før, utrolig vigtige balance i forhold til de ønsker, man har i Centraleuropa.

Jeg sad jo, kan jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, sammen med stats- og regeringscheferne fra de seks central- og østeuropæiske ansøgerlande, der søger om medlemskab af Den Europæiske Union, og alle sagde de med lidt forskellig tonefald: Vi ønsker medlemskab af Den Europæiske Union, vi ønsker medlemskab af NATO, men vi ønsker også, at det sker på en sådan måde – ligesom den danske regering gør det – at der ikke skabes nye skillelinjer i Europa i forhold til Rusland. Det er præcis den omhyggelige